

Πλὴν δὲν πρέπει τὸ τοιοῦτον χαλασμὸν νὰ προκαλῆ
κι' ἐν ἰσχύθειαν πίντ' ἔζη, μὰ δὲν ἵναι καὶ πολλοί.
Καὶ νομίζω εἰς τῶν φώτων τὴν ἀστράπτουσαν ἰστίαν
πῶς προσάπτει ἰντροπὴ
ἀφανοῦς μαρουτοθήκης μιαν ἐκνήν ἀστειαν
σοβαρὰν νὰ τὴν εἰπῆ.

Εἰς τοῦ κράτους τὰς μεγάλας παραδόσεις δὲν ταιριάζει
μιαν ἐκνήν τοιαυτὴν ὁ καθὲς νὰ λογαριάζῃ.
Μὴ τὴν χώραν προσπαθῆτε ν' ἀναδείξετε γιλοῖαν,
μὴ ἔσιπαζετε μὲ φόβου· ἕνα κράτος σὺν καὶ τοῦτο,
ἄλλα κράτη, λόγου χάριν ἄς εἰπούμε ὅτ' Ἄγγλιαν,
εἰμποροῦν καὶ τρεῖς χιλιάδες νὰ χαθοῦν εἰς τὸ μνοῦτο.

Ἐκεῖ πέρα σὺν ἀκούσης δυναμιτίδος ἐκνήεις
τότε θέλεις καὶ δὲν θέλεις ἀνακαλεῖσαι νὰ φριχθῇ.
Κι' ἐν ἐκνήειαν συμβάτετα φερρώτερα ζητήτε,
ἄς στραφώμεν ὅτ' ἡν πατρίδα τοῦ μεγάλου Βασιγκτόνου,
κι' εἰσι τότε τὴν κοιλιά σας ἀπ' τὰ γίλοια θὰ κρατῆτε
σὺν ἀκούσει φουρνέλα εἰς τὴν γῆν τοῦ Παρθινώου.

Ἀπὸ τῶρα καὶ ὅτ' ἄλλοι σοβαροὶ θὰ προσπαθῶσιν
τάσθηνιστάτα σας νεῦρα ὅτ' ἄς βροντάς νὰ συνειθίσω,
καὶ κανεὶς δὲν θὰ στριγγιλίῃ μ' ἕνα τίποτο καυχινιάκι
καὶ τοιαύτας τρακτιροικίας,
οὐδ' ἀκόμη σὺν τυχαίῃ νὰ μὴ βρισκῆτε παραδόκι
μὲς ὅτ' ἄν πάτο τῆς σεντοικίας.

Γεγονός καθὼς καὶ τοῦτο μὴ καθόλου σὰς ταράττη,
μεγαλῆτερα συμβαίοντι κι' εἰς μικρότερα μὰς κράτη,
καὶ σκεφθῆτε ὅτ' ἡν Ἑλλάδα πῶς Βασιλοῖσα δευτέρη
Βασιλεία τῶρα τῶρα, τόνομα τῆς Μιχαλοῦ,
καὶ μοῦ ἄλλοις μὲ ἄλλε δ, τι γίνετ' ἰδῶ πέρη
νὰ φωνάζω κορδωμίνοσ διτ γίνεταί κι' ἄλλου.

Διάττημα ἐκ τῆς Αὐλῆς περὶ προσελήσεως Βουλῆς.

Τὰς χεῖρας ἀνοπίνοντες ὡς Πόντιος Πιλάτος
κι' ἐν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἰδόντες κατὰ πλάτος,
ἀκούσαντες πῶς ἔλαμε κι' ὁ Βασιλεὺς θυσίαν
καὶ φρίσκος φρίσκος ἴγυρει ὅτ' ἡν κράτος σὺν καὶ πρῶτα
μετὰ τετραμήνον σχεδὸν καὶ πλεόν ἀπουσίαν,
καθ' ἣν δὲν ἰσαλειύθησαν ποσὶς τὰ καθεστῶτα.

Μαθόντες ὁ συμβιβασμοὶ πῶς τῶρα κατασιγῆ,
πῶς μια γάτα μόνη τῆς ὅτ' ἄν Ναυσταβον ἰπνίγη
κι' ἀπίδωσαν τὸ πνίξιμον εἰς ἑλληνικὴν τροφήν,
πῶς ὅτ' ἡν Ρωσσίαν ἄρθρον ἰμβάζεταί σφαίς,
πῶς περὰ ὑστάτι γι' αὐτὴν ἡ φίλη συμπέθηρα,
πῶς ζεπαρὰ λωθήκαμε κι' ἡμεῖς ἀπ' ἰδῶ πέρα.

Ἀκούοντες Πανστανῶν δολογυμὸν πολὺν
κι' ὅτι μὲ παραδόπανα σκεπάζου τὴν Βουλῆν,
πῶς διορθώσε γίνονται κι' ἔντος αὐτῆς κι' ἔντος
κι' εὐρύνονται πλεῖστονον οἱ πρὶν στανοὶ τῆς χώρας,
καὶ πῶς ἐπισκευάζεταί ἡμέρας καὶ ὑκτός
καὶ μόλις μ' ἔπον οἱ Βουλευταὶ θὰ φύγουν οἱ μαστροί.

Ἀκούοντες μετὰ χαρὰς πῶς τῶρα σὺν Ἑβραίοις
παραμειροῦν τὰ γίδια των τρανοὶ τοσκαρῆμα,
πῶς πιδανὸν τὰ κόκκινα τῶν ἀναρτῶν σκουράκια
νὰ τὰ ξεβάψῃ μὲ σταγῶν ἀνελπιστικὴν βροχῆν,
πῶς πρῶστονον ἀπ' τὰ μαλλιά τὰ δύο ἑαδερῆμα
κι' εἰς ἔκτακτον ἀναθρασμὸν εὐρίσκονταί ψυχῆς.

Μ' ἔλπίδες μὴ τρεφόμενοι χμικιρικός καὶ κούρας
καὶ μὲ νυγμοῦς κεντούμενοι τῆς πείνας τῆς μαγκούφας,
σκιετόμενοι πῶς ὁ καιρὸς ὁ κρίσιμος ἰσπίτη,
πῶς στήνονταί τριγύρω μὰς συμμαχῶν ἴσοι,
πῶς ὅπωσοῦν ἑπίρας κι' ἡ πρῶτη σκυλοῖσθη
καὶ πῶς δὲν θ' ἀναπνέωμεν ποδικινὸν ὄξυ.

Νίον προσιθανόμενοι περίσσευμα λευθάνον
κι' ἀνηλεῆ κτυπήματα ρητορικῶν κεπῶνων,
ἐπισκοποῦντες διαρκῶς καὶ τοῦ λαοῦ τὴν γνῶμην
καὶ γνῶμας ἀειστίρας,
αὐτοῦ τοῦ πρίστονον καὶ τῶν ἐκνήων ἰδῶμην
καλοῦμεν τοὺς πατέρας.

Καὶ τοὺς καλοῦμεν τάχιστα ἰν ὄργασμῶ μεγάλῳ
ὄγι γιὰ τίποτ' ἄλλο.

γιὰ νὰ τινάξουν δηλαδὴ καὶ σήμαρα τὴν γούνα
τῶν μισελήνων τῶν αἰσγρῶν, ἄς ἔκαμαν πολλάκις,
μὰ γιὰ νὰ ἴδουν ἀπὸ κοντὰ ἐκνήν τὴν κουδοῖαν,
πούρερι γιὰ χατῆρι τῶν ὁ ρίκτης Βασιλικῆς.

Γάμοι ῥητικοὶ καὶ ποιητικοί.

Ὁ νέος Ἀπολλύθωρος, ὁ Συρακικός ἦτο,
ὁ λογαγὸς τοῦ παλικοῦ, λέβεντε ἀπὸ σπῆτι.
ἔλα μὲ τὴν Ματθίλδην τοῦ εἰ γάμου κοκκινίαν,
τοῦ ποιητοῦ Σουτονοῦ τὴν κέρην τῆς σπανίαν,
καὶ τὸ ζευγῆρι ἔργετο χρυσῶν ἀνείμων φέρος.
Λεβίθη δ' ὁ Νικόλαος περὶστέτος κομπέρος.

Ἄλκηστis Ἀρεντοῦλη καὶ Κωνσταντίνος Σάμοις,
χαρτωμένον ζεύγη μὲ κάλλος καὶ μὲ νεῦν,
ἕνος κι' εἰς τούτους πρῆσει θεμεῖς κι' ἰπυθαλάμιος,
εὐχόμενον τὸν βίον μακρὸν καὶ κωνοῦν.
Ὁ δὲ Ρωμῆος πρὸς ἴσην καὶ μ' ἔζημιον ὀστερον
ρόβη ὅτ' ἄν ζεύγη ράινει ἀπὸ χρυσῶν κωνιστρον.

Κάτι πρὸς ἑνδιαφέρεσ τοῦ Ρωμῆου μὰς τὸ κεμεῖρε

Εἰς γνῶσιν εἶρανον παντός εὐνοῦσθου τοσιεπῆ
ὅτι πολυῶμεν εἰματα Ρωμῆου ἀνελισπῆ
πρὸς δύο εἰσοσθάρμας, κι' ὅπως ἀπ' ἑῶ θέλει
δὲν θὰ πλερώσῃ ἂν αὐτὰ ταχυρομῶσιον πλῆ.

Καὶ καμπύσεσ ποιητικῆς μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Θεόδωρος Τσιγκόπουλος, πόνια ἡμερῆς ἀόκτις
εἰς τὴν γραμμὴν τῆς Πάλας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης,
βόλλων μὰς ἀπέστειλε γραμμῶν ἕνασ πρῆσι
μὲ τίτλον «Κατεδῶφισος τοῦ Πανεπιστημίου»,
πρὸς τὸν ἑκατόμην τῆς δευτέρας μελέτης ἀνατρέψαι
μετὰ μελέτῃ ἑρμῆδοσ καὶ μετὰ πρῆσιον.